

'Tk houd van de hiërarchie van de kostschool'

Chinese Brit George Yip vertrekt na 3,5 jaar als decaan van de Rotterdam School of Management
Frits Conijn

Rotterdam...

Chinese waarden, een Brits accent en een Amerikaanse arbeidsmoraal. De 63-jarige George Yip omschrijft zichzelf het liefst als wereldburger. Hij heeft als dean 3,5 jaar leidinggegeven aan de Rotterdam School of Management, Erasmus University (RSM). Eind deze maand neemt Yip afscheid en vertrekt hij met zijn op militaire veldslagen gebaseerde inzichten naar een Chinese businessschool waar hij in deeltijd les gaat geven.

'Ik heb hier niet lang gezeten', zegt Yip tijdens een afscheid-interview. 'Maar ik bevind mij in goed gezelschap, de doorlooptijd van deans aan de Europese businessschools wordt steeds korter.' Zo vertrok John Wells in 2010 al na twee jaar bij het Zwitserse IMD, hield Robin Buchanan het bij de London Business School na slechts achttien maanden voor gezien en volgens de Financial Times heeft ook Frank Brown bij het Franse Insead zijn termijn van vijf jaar niet volgemaakt.

'Anders dan bij mijn collega's is mijn vertrek vrijwillig', merkt Yip fijntjes op. 'Al bij mijn komst heb ik aangegeven dit jaar afscheid te zullen nemen. Neemt niet weg dat het vak steeds zwaarder is geworden. De concurrentie uit bijvoorbeeld Azië wordt groter en groter. Daarom moet een dean steeds meer naar buiten treden en steeds meer aandacht besteden aan het management. Aan het geven van onderwijs komt hij of zij nauwelijks meer toe.'

'Ik geloof dat ik hier een wezenlijke bijdrage heb geleverd', vervolgt Yip. 'Tijdens mijn bewind is de school opgeschoven in de richting van Amerikaanse topinstituten als Harvard. De wensen van het bedrijfsleven spelen nu een pro-

minentere rol op onze opleiding.' Met als resultaat dat RSM op de Europese ranglijst is gestegen van de negende naar de zesde plaats.

RSM zocht vier jaar terug bewust naar een buitenstaander. Die zou beter in staat zijn om het karakter van de school te veranderen en de school een internationalere uitstraling te geven. 'Ik was al aan het einde van mijn carrière en had geen banden in Rotterdam. Dat betekent dat ik onbevangen te werk kon gaan en makkelijker mensen kon laten vertrekken.'

Yip is naar eigen zeggen niet besmet met het 'poldervirus'. Natuurlijk streeft hij naar een breed draagvlak, maar hij is degene die de beslissingen neemt, ook wanneer hij daarmee vijanden maakt. 'Ik geloof dat de schade uiteindelijk wel meevalt', zegt hij ter relativering.

Op tienjarige leeftijd verhuisde Yip met zijn moeder, zijn twee zussen en twee broers van Hongkong naar een Engels dorp. 'Mijn ouders vertelden ons dat de opleidingen daar beter waren. Pas achteraf besepte ik dat het huwelijk niet goed liep en dat zij feitelijk waren gescheiden van tafel en bed. Maar wij hadden een mooie tijd. Vanuit ons huis konden wij de koeien in de wei zien lopen.'

Buiten de familie Yip waren in het dorp geen mensen met een buitenlandse achtergrond. 'Natuurlijk werd ik gediscrimineerd. Daar heb ik niet veel last van gehad. Ik heb al vroeg het besluit genomen betere prestaties te leveren dan Engelse kinderen. In die tijd ben ik erg competitief geworden. Het valt mij nog altijd zwaar om rustig aan te gaan doen.'

Met veel genoegen vertelt Yip over zijn tijd op de kostschool. Vooral het hiërarchische organisatie-model spreekt hem nog altijd

erg aan. 'Zelfs wanneer de jongens dezelfde rang hebben, is er altijd een leider. Wanneer iets misgaat, heeft hij problemen. Dus zal hij eisen dat iedereen zijn rol speelt. Zo gaat het ook in het bedrijfsleven.'

En in het leger. Niet voor niets noemt Yip *The Grand Strategy of the Roman Empire* van Edward Luttwak zijn favoriete boek. 'Neem de slag bij Cannae', zegt hij met glimmende ogen. 'Op 2 augustus van het jaar 216 voor Christus bracht Hannibal met een klassieke tangbeweging de Romeinse troepen een vernietigende nederlaag toe. Hij kreeg het voor elkaar iedereen te laten doen wat van hem werd verwacht. Prachtig!'

Maar in de moderne tijd is het voorbeeld van Hannibal beperkt toepasbaar. Waar de Carthaagse veldheer de botte bijl zonder schroom kon hanteren, moet Yip subtieler te werk gaan. 'Signalen uitzenden is het belangrijkste deel van mijn werk. Elke grap, elke oogbeweging wordt op een bepaalde manier geïnterpreteerd.'

Yip vergelijkt zichzelf het liefst met een jongleur die meerdere borden op een stok draaiende houdt. 'Ik kom pas in actie wanneer het mis dreigt te gaan, wanneer mensen buiten hun rol treden. Ruimte geven is een deel van mijn strategie.'

Op die manier heeft Yip voor elkaar gekregen dat zijn docenten niet langer uitsluitend in wetenschappelijke tijdschriften publiceren, maar ook een vertaling maken voor de populairdere bladen. Verder heeft hij een groot deel van zijn tijd besteed aan het organiseren van steun door met grote regelmaat afgestudeerden van de school te bezoeken.

'Zij zijn onze belangrijkste ambassadeurs en kunnen vertellen aan welke kwaliteiten behoefte be-



staat in het bedrijfsleven. Ook zijn zij in staat om nieuwe geldbronnen aan te boren, en jongeren te stimuleren bij een opleiding te volgen. Inmiddels hebben wij 7500 studenten. Ik hoop van harte dat de groei van RSM ook na mijn vertrek doorzet.'



George Yip Levensloop

De loopbaan van George Yip beweegt zich tussen **bedrijfsleven** en **onderwijs**. In het verleden was hij onder andere marketeer bij Unilever en consultant bij PwC. Later maakte hij de overstap naar de London Business School, de Judge School in Cambridge en de Anderson School in de Verenigde Staten. 'Mijn huidige functie bij RSM is een **mooie mix** van beide sectoren', zegt Yip.





George Yip: 'Als buitenstaander kon ik makkelijker mensen ontslaan.'

Foto: Michel de Groot

